

תת"ע 3385/10/11 - יוסי עזיזי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 3385-11-10 מדינת ישראל נ' עזיזי
תיק חיצוני: 24200539187

בפני כב' השופט דין סעדי
מבקש
נגד
משיבה
יוסי עזיזי ע"י עו"ד קולקר
מדינת ישראל

החלטה

לפני טענת "אין להшиб לאשמה".

1. המבקש עומד לדין בגין עבירה של נהייה בשכירות. בתום פרשת התביעה העלה המבקש טענה כי אין לחיבו להшиб לאשמה.

2. טענות המבקש הן ארבעה מישורים ואלה עיקרי. **המשור הראשון**- התע"צ ועורכו. לטענת המבקש לא ניתן להסתמך על תע"צ שהגישי איש מעבדת מכשור אכיפה במשטרת, מר הרצל כהן. כישורי של מר כהן לא התרברו. התע"צ נערכה לפני שנודע כי יהיה משפט. לא הוכח כי הטיפול לו זכה מכשור הינו שוף לפיו נקבעה תקינותו הוא ראוי. לא הוכח תוקףם של המסמכים שעל פיהם נערכו בדיקות המעבדה. השימוש בנוהל בכתב בעת עיריכת הבדיקות מעיד על חוסר מיזמנותו של מר כהן בעיריכת הבדיקות. **המשור השני** - מחדלים עקרוניים וככליים הקשורים במכשור הינו שוף. נתען כי מחדלים חמורים אפשרו את הפעלת מכשור הינו שפה מלא שזה נבדק מעולם על ידי רשות ממלכתית ואין אישור למילוי כלשהו בחוק. **במשור השלישי** - לא ניתן להסתמך על תעוזות הבלון הצמודות למילוי. התביעה אינה מכבדת את דרישת בית המשפט שכן היא מבקשת להגיש, במקום תצהיר, תצלום של מסמך לנדר זהות שתוכנו עלום, זהות עורכו כישורי ונסיבות מילויו הן בוגדר סוד. נתען כי מפרשת **שירות** ופרשת **סמלוביץ** (עפ"ת (ת"א) 44824-05-13) מתחייבות המסקנה כי לא הונחה תשתיית מספקת להוכחת האישום ועל כן יש לזכות את הנאשם ללא צורך להшиб לאשמה. **במשור הרביעי**- מחומר המעבדה עולה כי מכשור הינו שוף נבחן 10 פעמים על ידי אותו מילוי ובכל פעם יצא החורגת מגדר 2% שהם טווח הסטיה המוצה. ממשמע, מכשור הינו שוף אינו תקין.

דין והכרעה

3. מר הרצל כהן הוא איש מעבדת מכשור ואכיפה של משטרת ישראל. הוא גם עובד ציבור מתוקף היוטו איש משטרת. ככזה הוגשה מטעמו תעודת עובד ציבור ובה פירוט הבדיקות שנערכו על מנת לאפשר לו לקבוע

את תקינות מ构思 הינשוף בו נעשה שימוש בעניינו של המבוקש. קדמי בספרו מצין כי בשונה ממסמכים אחרים אותו ניתן להגיש רק באמצעות ערכם, את תעודת עובד הציבור ניתן להגיש גם לא באמצעות ערכה, כפוף לזכות לחקר נגידת לגבי תוכן הראייה (יעקב קדמי על הראות, חלק שני, 2009, עמ. 942-943). מר הרצל כהן אינו מומחה. הוא גם אינו מתימר להיות מומחה. מר כהן לא שאל בחיקרתו כל שאלה שהתשובה לה מערערת על כישוריו לבצע הבדיקות שערך בהתאם לנחיי הבדיקה הקיימים. הטענה כי נפל פגם בעצם ביצוע הבדיקה שנעשתה לפני מועד המשפט תמהה. תכלית הבדיקה היא לוודא כי המ构思 רקין לפועלה בעת יציאה לשטח ועל כן אף הגינוי הוא כי הבדיקה תהא לפני השימוש במ构思 ולא אחריו. העובדה שמר כהן נוצר בכתובים לצורך עיריכת הבדיקה אינה גורעת ממڪוצעיות עיריכת הבדיקות על ידו.

4. בתגובה לטענות המשיבה צין ב"כ המבוקש כי "... **לכל ידוע שהוא אינו ינשוף** ו**גם הוראות התקזקה שהוא פועל על פיין שונות**". לא בצד יוננה לב"כ המבוקש הזדמנות לחקר נגידת את מר כהן. במסגרת חקירה נגדית צו הינה על ב"כ המבוקש לנסות ולהראות כי מר כהן אינו טכני מיום אחד, לצורך עיריכת הבדיקות. אין ידיעה שיפוטית לגבי המפרט הטכני של מ构思 הינשוף בו נעשתה בדיקת השכירות למבקר באירוע. מילא אין ידיעה שיפוטית לגבי הוראות התקזקה של מ构思 זה. טענות בנוגע למפרט המ构思 ולשוני המתיחס בהוראות התקזקה שלו היו צירכות לקבל ביטוי בחקירה נגדית והדבר לא נעשה.

5. טענות ב"כ המבוקש בדבר מחדלים כאלה ואחרים שאפשרו את הפעלת הינשוף נדחו בעבר (ראו למשל: רע"פ 8135/07 גורן נ' מ"י (לא פורסם)). טענות בדבר שינוי במפרט מ构思 הינשוף ההופך אותו, לשיטת ב"כ המבוקש, למ构思 שונה מזו שחזקת האמינות לגבי נקבעה בפסקה מצרכות הוכחה. יש להראות באילו מאפיינים שונה מ构思 הינשוף בו נעשה שימוש בعينו של המבוקש וכי צידם אלה משליכים על חזקת האמינות שנקבעה למ构思 בפסקה. דבר זה לא נעשה.

6. ב"כ המבוקש מפנה לעפ"ת (ת"א) 44824-05-13 סלומובייז על מנת להראות כי דין המבוקש זכוי מבלי להביא כל ראיות מצדיו. לטעמי אין הנדון דומה לראייה ואסביר: במסגרת דין ההוכחות צין ב"כ המבוקש כי הוא מבוקש שעורך תעוזות הcoil יtan **צחair** כישורי וניסיות עיריכת התעוזות, בתנאי לקבלת התעוזות כראייה (פרו' 14.5.2.14 ש' 8-16]. לדרישה זו אין בסיס. בפרשת סלומובייז קבע כב' השופט בן יוסף רק כי "ש לאפשר למי שמבקר בהתאם לסעיף 36 (ד) **לפקודת הריאות לחקר נגידת עדים שיוזמנו על ידו** לעודות לשם הזמת הראייה, היא הרשמה המוסדית, לעשות כן. **כדי לעשות כן כMOVEN שחווצה** למסור את פרטי האדם שחתום על התעוזות". אין בדברים אלה, או אחרים שנאמרו באותו עניין, קביעה לפיה התביעה מחויבת להגיש את תעוזות הבלון באמצעות תצahir בלבד בתנאי לקבלת התעוזה. דברים דומים קבע בימ"ש בפרשת **שרביט** בציינו כי "הפקודת אינה מציעה דרך מיוחדת להוכחת קיומם של התנאים הנדרשים לקבלת הרשמה כראיה; הוכחת התנאים תעשה, אפוא, באמצעות ההוכחה הרגילים. **כללו, ראי,** ויש בכך משום תועלת, כי ההוכחה תעשה בדרך של הגשת תצahir הבא לאמת את העובדות הצריכות הוכחה . . באותם מקרים בהם יבקש זאת בעל הדין שכגד יהא על המצהיר או המומחה להתייצב לחקירה נגדית. הימנעויות מעשות כן עשויה להשמש את הקרן מתחת רגליו של בעל דין המבוקש להסתמך על הרשמה המוסדית". [הדגשה הוספה]. הנה כי כן לא בית המשפט העליון ולא בית המשפט המ徇די **מחייבים** הגשת תצahir בתנאי לקבלת התעוזה. כMOVEN

שככל שההגנה זקופה לשם החתום על התעודה חובה על התביעה לספק לה שם זה אולם מכאן ועד לקבעה כי בהיעדר תצהיר אין מדובר בתעודות קבילות ולפיכך לא הונחה תשתיית לאיושם- המהלך רב.

7. טענת ב"כ המבוקש כי מכשיר הינשוף נבחן 10 פעמים - כעולה מוחומר שנضاف לתע"צ - ובכל פעם חרגה הסטייה מגבולות המותר (2%) היא טעונה שעליה לא נחקר העד מר כהן ולא התבקש לתת הסבר לגורמים אליהן הפנה ב"כ המבוקש. בנסיבות כאלה אין לראות בטענה צזו בטענה שיש בכוחה להביא לזכוכו הנאשם מבלי להסביר לאשמה.

התוצאה היא כי אני דוחה את התביעה.

קובע את התקיך לפרשת הגנה ליום 2.9.14 שעה 12.00.

ניתנה היום, י"ח אדר בתשע"ד, 20 ממרץ 2014, בהיעדר הצדדים.
המציאות תעבור עותק ההחלטה לצדים.